

———— Fellingner Károly

VAK KAKAS

A látás eltünteti
a bűntény nyomait,
meg nem történtté azonban
csak az
emlékezés teszi.

Lyukas fazék az idő.
Tyúkjaim izgatottan,
jövőbe vetett hittel
várnak
a kicsurgó,
sárral keveredő vízre,
inkább abból isznak,
mint amabból,
mi az edényben maradt.

MÁSIK HANGOMON

Sziji Ferencnek

Az Isten sem tud
megszabadítani
lelkiismeret-furdalásomtól.
A lélektől talán,
ha felemeli a fazék fedelét.

Kötelességtudatom
kötekedik velem,
megszállja testemet,
akár a szentlélek a számomra
felkínált lehetőséget.

Nincs kegyelem.
Ártatlanságom
sorsom
pillanatragasztója.

Anyám törődése
borsómintás,
kifejtem tégláit,
hogy új házat építsek
kettőnknek.

A kivételes pillanatok
talicskával hordatják
magukat a tiltott fa körül,
változást remélve,
egyértelművé téve
a leveleket.

Beláttam az éjszakát.
A csillagok zavartak,
idegenek voltak,
feleslegesek.
Kinőtt játékaim.

A vers feláldozza magát
a tisztaság oltárán,
minden utánzat,
ami kimosható.

Az egyszerű dolgokat
nem lehet birtokolni,
csak kifordítani,
mint a talicskából.

SZERELMESFILM

Németh Ingridnek

Egyedül vagyok,
akár az ajándékbolt
megrakott polcain
a felálló ormányú
porcelánelefántok.

Nem mindegy, melyiket adja
kezembe az elárusítónő.

Nálad már mindegy lesz,
magányosan bámulhat
a két ronda, feneketlen
szemével.

Isten ellenpélda.
Letépi a négylevelű lóhere
egyik levelét,
nem bírja eldönteni, melyiket.